

Rb Groningen, 9 december 2009, Gasunie

PROCESRECHT - BEDRIJFSGEHEIMEN

Gerechtigd belang bij inzage en afgifte gegevens door Gasunie

- [De rechtbank is van oordeel dat \[eiser\] een gerechtigd belang heeft bij zijn vordering tot afgifte van, dan wel inzage in de door hem gevorderde gegevens. Pas wanneer \[eiser\] weet of de Gasunie over gegevens beschikt en zo ja, welke gegevens dit betreft én wanneer hij weet hoe de Gasunie aan deze gegevens is gekomen, kan \[eiser\] beoordelen of er sprake is van enig onrechtmatig handelen door de Gasunie jegens hem op grond waarvan hij recht zou hebben op schadevergoeding.](#)

Voorts heeft [eiser] belang bij afgifte dan wel inzage om zich (zo nodig) tegen de verdenkingen die door de Gasunie zijn geuit en waaraan consequenties zijn verbonden, te kunnen verweren. Het voorgaande geldt zowel voor de gegevens waaruit blijkt dat [eiser] op 20 juli 2005 in Amsterdam was als voor de gegevens waaruit blijkt dat de bewuste e-mail vanuit een internetcafé in Amsterdam is verzonden, aangezien de combinatie van beide gegevens heeft geleid tot het vermoeden van de Gasunie dat [eiser] deze e-mail heeft verzonden.

Recht op inzage in niet op eiser betrekking hebbende gegevens van internetcafé

- [Van een internetcafé dat aan een ieder computers ter beschikking stelt voor gebruik mag worden verwacht dat zij aanvaarden dat hun IP- en NAW-gegevens \(welke niet als vertrouwelijk behoeven te worden aangemerkt\) aan belanghebbenden in dit soort situaties worden bekend gemaakt.](#)

Recht op afgifte en inzage gegevens waarop Gasunie haar stelling baseert

- [Gelet op het voorgaande heeft \[eiser\] in beginsel recht op afgifte van en inzage in de gegevens op basis waarvan de Gasunie stelt dat \[eiser\] op 20 juli 2005 rond 15.00 uur in Amsterdam vanuit een internetcafé de bewuste mail verzonden heeft.](#)

Geen beperking op grond van beveiligingsbelang Gasunie; onvoldoende onderbouwd

- [Tevens heeft de Gasunie aangevoerd dat zij in dit geval een zwaarwegend belang heeft om geen gegevens te verstrekken, omdat daardoor het bedrijfsbelang, met name het preventieve en represieve beveiligingssysteem, te zeer in het gedrang zou komen. Nu de Gasunie op geen enkele wijze heeft aangetoond, dan wel inzichtelijk heeft gemaakt](#)

[waarom het verstrekken van de gevraagde informatie er in dit geval toe zal leiden dat, of op welke manier, zij in haar \(beveiligings\)belangen zal worden geschaad, ziet de rechtbank geen aanleiding om aan te nemen dat in dit geval sprake is van een gewichtige reden om niet aan de afgifte- dan wel inzageverplichting te voldoen.](#)

Vindplaatsen: Computerrecht 2011, nr, 5

Rb Groningen, 9 december 2009

(M. Griffioen)

Vonnis van 9 december 2009

in de zaak van

[eiser], wonende te [woonplaats], eiser,
advocaat mr. L.J. van der Veen,
tegen

de naamloze vennootschap NEDERLANDSE GAS-
UNIE, gevestigd te Groningen, gedaagde,
advocaat mr. M.R. Gans.

Partijen zullen hierna [eiser] en de Gasunie genoemd worden.

1. De procedure

1.1. Het verloop van de procedure blijkt uit:

- het tussenvonnis van 8 oktober 2008,
- het proces-verbaal van comparitie van 15 januari 2009,
- de akte van [eiser],
- de antwoordakte van de Gasunie.

1.2. Ten slotte is vonnis bepaald.

2. Het verdere procesverloop

2.1. De rechtbank verwijst naar en neemt over hetgeen zij in haar tussenvonnis van 8 oktober 2008 heeft overwogen en beslist.

2.2. Bij voornoemd vonnis heeft de rechtbank een comparitie van partijen bevolen. Ter comparitie en in de daarop volgende aktewisseling hebben partijen hun standpunten toegelicht en nader aangevuld.

2.3. [eiser] heeft in aanvulling op zijn eerdere standpunt (hetgeen in het vonnis van 8 oktober 2008 onder 4.1. reeds is verwoord) het volgende aangevoerd.

2.3.1. [eiser] heeft een direct belang bij zijn vorderingen. Zolang hij niet weet wat de inhoud van de gegevens is op basis waarvan zijn betrokkenheid bij de gewraakte e-mail wordt vermoed of hoe deze gegevens zijn verzameld, kan hij zijn juridische positie ten opzichte van de Gasunie niet bepalen. Hiertoe moet hij immers kunnen vaststellen of er sprake is van onrechtmatig verkregen informatie betreffende zijn persoon hetgeen een inbreuk op zijn persoonlijke levenssfeer zal opleveren, of dat in het geheel geen sprake is van het opvragen van informatie hetgeen zal leiden tot de conclusie dat hij zonder dan wel op onjuiste gronden uit zijn functie is ontheven waardoor hij in zijn eer en goede naam is geschaad. In beide situaties heeft hij recht op een schadevergoeding.

2.3.2. Met afgifte van, dan wel inzage in de gegevens op basis waarvan de Gasunie stelt dat [eiser] vanuit een internetcafé in Amsterdam de bewuste mail heeft verstuurd doelt [eiser] op zowel de gegevens waaruit blijkt dat hij op 20 juli 2005 rond 15.00 in Amsterdam was

als de gegevens waaruit blijkt dat deze mail verzonden is vanuit een internetcafé in Amsterdam.

2.3.3. Met betrekking tot het beroep van de Gasunie op artikel 13 van de Wet Particuliere Beveiligingsorganisaties en Recherchebureaus (hierna te noemen: Wpbr) heeft [eiser] zich op het standpunt gesteld dat dit artikel primair geschreven is om een geheimhoudingsplicht op te leggen ten aanzien van niet betrokken derden. De gene die onderzocht wordt, in casu [eiser], kan echter niet aangemerkt worden als een niet betrokken derde, zodat de geheimhoudingsplicht niet tegen hem kan worden ingeroepen.

2.3.4. Ook aan de door de Gasunie aangehaalde Privacygedragscode kan geen recht tot bronbescherming worden ontleend. Deze code is geschreven voor organisaties die als recherchebureaus in de zin van artikel 1, lid 1, onder f Wpbr kunnen worden aangemerkt én lid zijn van de Vereniging van Particuliere Beveiligingsorganisaties (hierna te noemen: VPB). Nu aan de Gasunie geen vergunning voor het zijn van een recherchebureau is afgegeven en niet is gebleken dat de Gasunie lid is van de VPB, is zij niet aan de Privacygedragscode gehouden. Mocht de rechtbank hierover anders oordelen dan dient de Privacygedragscode in het geheel te worden toegepast dus inclusief de bepalingen over subsidiariteit en proportionaliteit, over de plicht tot het vastleggen van onderzoeksmethoden en over de plicht om per vastgelegd gegeven te beoordelen of hierover mededelingen aan de onderzochte persoon kunnen worden gedaan.

2.4. De Gasunie heeft in aanvulling op haar eerdere standpunt (hetgeen in het vonnis van 8 oktober 2008 onder 4.2. reeds is verwoord) het volgende aangevoerd.

2.4.1. De Gasunie heeft een eigen beveiligingsorganisatie die wat betreft de uitvoering van onderzoeken dient te werken conform het bepaalde in de Wpbr. In artikel 13 Wpbr is bepaald dat een ieder die werkzaam is voor een beveiligingsorganisatie verplicht is tot geheimhouding van gegevens indien sprake is van een vertrouwelijk karakter. In dit geval is sprake van een vertrouwelijk karakter en geldt derhalve de geheimhoudingsplicht.

2.4.2. Ter nadere invulling van de Wpbr is de Privacygedragscode opgesteld. Hieruit blijkt dat schriftelijke mededeling of inzage achterwege dient te blijven indien opsporings- of vervolgingsbelangen, dan wel particuliere onderzoeksbelangen, het belang van bronbescherming of de bescherming van rechten en vrijheden van anderen het noodzakelijk maken dat een dergelijke mededeling achterwege blijft. Op grond hiervan heeft de Gasunie dus het recht om, zowel wat betreft de bron, als wat betreft de wijze en de inhoud van het onderzoek, geen nadere informatie te verstrekken. Dit strookt ook met hetgeen is bepaald in de Wet Bescherming Persoonsgegevens (hierna te noemen: Wbp) en de daarop gebaseerde wet- en regelgeving op grond waarvan het mogelijk is een beroep te doen op bronbescherming.

3. De verdere beoordeling

Met betrekking tot de vordering tot afgifte van dan wel inzage in gegevens

3.1. Voor zover de vordering betrekking heeft op het overleggen van de op 20 juli 2005 verzonden e-mail overweegt de rechtbank dat deze reeds bij conclusie van antwoord door de Gasunie is overgelegd, zodat het belang van [eiser] met betrekking tot dit onderdeel is komen te vervallen. De rechtbank zal [eiser] op dit punt dan ook niet-ontvankelijk verklaren.

3.2. [eiser] heeft ter comparitie aangegeven dat de vordering tot afgifte dan wel inzage thans nog ziet op de gegevens waaruit zou blijken dat de bewuste e-mail vanuit een internetcafé in Amsterdam is verzonden in combinatie met de gegevens waaruit zou blijken dat [eiser] op het moment dat de e-mail werd verzonden in Amsterdam was.

3.3. De rechtbank is van oordeel dat [eiser] een gerechtvaardigd belang heeft bij zijn vordering tot afgifte van, dan wel inzage in de door hem gevorderde gegevens. Pas wanneer [eiser] weet of de Gasunie over gegevens beschikt en zo ja, welke gegevens dit betreft én wanneer hij weet hoe de Gasunie aan deze gegevens is gekomen, kan [eiser] beoordelen of er sprake is van enig onrechtmatig handelen door de Gasunie jegens hem op grond waarvan hij recht zou hebben op schadevergoeding. Voorts heeft [eiser] belang bij afgifte dan wel inzage om zich (zo nodig) tegen de verdenkingen die door de Gasunie zijn geuit en waaraan consequenties zijn verbonden, te kunnen verweren. Het voorgaande geldt zowel voor de gegevens waaruit blijkt dat [eiser] op 20 juli 2005 in Amsterdam was als voor de gegevens waaruit blijkt dat de bewuste e-mail vanuit een internetcafé in Amsterdam is verzonden, aangezien de combinatie van beide gegevens heeft geleid tot het vermoeden van de Gasunie dat [eiser] deze e-mail heeft verzonden.

3.4. Met betrekking tot de vraag of [eiser] recht op afgifte van dan wel inzage in de gevorderde gegevens heeft, overweegt de rechtbank het volgende.

3.4.1. Voor zover de vordering betrekking heeft op inzage in de gegevens waarop de Gasunie baseert dat [eiser] op 20 juli 2005 in Amsterdam is geweest overweegt de rechtbank dat niet duidelijk is om welke gegevens het precies gaat. Woldering (de Security Manager bij de Gasunie die als getuige onder ede is gehoord) heeft verklaard dat er vanuit de Gasunie, als vitaal bedrijf, veel contact is met instanties die in staat zijn 'technische' gegevens te verstrekken, bijvoorbeeld op het vlak van het gebruik van elektronische gegevensdragers zoals een bankpas, PDA of een laptop. Voorts heeft hij verklaard dat in dat verband indicaties bij de Gasunie terecht zijn gekomen aangaande de aanwezigheid van [eiser] in Amsterdam. De rechtbank stelt gelet op deze verklaring vast dat het hierbij gaat om gegevens die de Gasunie heeft ontvangen van een niet met name genoemde instelling en welke gegevens [eiser] zelf betreffen. Derhalve moeten deze gegevens worden aangemerkt als persoonsgegevens in de zin van de Wbp.

Met betrekking tot de vraag of [eiser] de voorgescreven verzoekschriftprocedure ex artikel 46 Wbp had moeten volgen in plaats van de onderhavige procedure overweegt de rechtbank als volgt. [eiser] vordert afgifte

van, dan wel inzage in zowel gegevens die hij niet op grond van de Wbp kan inzien (zie hierna onder rechts-overweging 3.4.2.) en gegevens die hij wel op grond van de Wbp kan inzien. Deze gegevens zijn onlosmakelijk met elkaar verbonden. Uit oogpunt van doelmatige rechtsbescherming zou het niet wenselijk zijn indien verschillende rechters hieromtrent oordelen, derhalve is de rechtbank bevoegd in deze. In artikel 35 van de Wbp is bepaald dat een ieder het recht heeft zich tot een instelling te wenden met het verzoek hem mede te delen of hem betreffende gegevens worden verwerkt. Indien gegevens worden verwerkt dient de instelling, zo is voorts bepaald, hiervan een volledig overzicht in begrijpelijke vorm, een omschrijving van het doel of doeleinden van de verwerking, de categorieën van gegevens waarop de verwerking betrekking heeft en de ontvangers of categorieën van ontvangers, alsmede de beschikbare informatie over de herkomst van de gegevens aan de betrokkene te verschaffen. Naar het oordeel van de rechtbank brengt deze bepaling mee dat [eiser] in beginsel recht heeft op inzage in de onderhavige gegevens. Tussen partijen staat vast dat indien het recht op inzage vaststaat ook in beginsel geldt dat deze gegevens dienen te worden overgelegd aan [eiser]. Ook dient de Gasunie gelet op artikel 35 Wbp daarbij de gegevens over de bron van de gegevens aan [eiser] te verschaffen. Ter comparitie is van de zijde van de Gasunie nog aangegeven dat het ook zou kunnen zijn dat de stelling van de Gasunie dat [eiser] in Amsterdam heeft verbleven bluf was. Daarnaast is ter comparitie door Woldering aangegeven dat het ook zou kunnen dat er informatie is gegeven door een naaste, bijvoorbeeld een medewerker. De rechtbank ziet geen aanleiding om in te gaan op deze verklaringen die niet concreet zijn en bovendien niet onder ede zijn afgelegd.

3.4.2. Naar het oordeel van de rechtbank kunnen de gegevens die betrekking hebben op het feit dat de bewuste e-mail vanuit een internetcafé in Amsterdam zou zijn verzonden niet worden aangemerkt als gegevens die [eiser] zelf betreffen. Uit hetgeen door de Gasunie in de gedingstukken naar voren is gebracht volgt dat deze gegevens bestaan uit een (vast)IP-adres van de computer in het internetcafé en de daaraan gekoppelde NAW-gegevens (gegevens met betrekking tot de naam, adres en woonplaats) van dit café, aan de hand waarvan een internetcafé in Amsterdam kon worden geïdentificeerd. [eiser] kan wat betreft deze gegevens dan ook geen recht op inzage ontlenen krachtens de Wbp. Desalniettemin is de rechtbank van oordeel dat aan [eiser] toch een recht op inzage in deze gegevens toekomt. De rechtbank overweegt daarbij dat de Gasunie voor [eiser] vergaande consequenties heeft verbonden aan de verkregen informatie. Weliswaar gaat het om informatie van een derde, te weten een internetcafé in Amsterdam, echter hierin ziet de rechtbank geen aanleiding de vordering af te wijzen. Van een internetcafé dat aan een ieder computers ter beschikking stelt voor gebruik mag worden verwacht dat zij aanvaarden dat hun IP- en NAWgegevens (welke niet als vertrouwelijk behoeven te worden aangemerkt) aan belanghebbenden in dit soort situaties worden bekend gemaakt. Dat er zwaar-

wegende belangen zijn aan de zijde van het internetcafé is door de Gasunie ook op geen enkele wijze onderbouwd. Zoals hiervoor onder 3.4.1. reeds is overwogen staat tussen partijen vast dat indien het recht op inzage geldt ook geldt dat deze gegevens dienen te worden afgegeven. Ook dient met betrekking tot de onderhavige gegevens de bron te worden genoemd door de Gasunie nu dit voor [eiser] voor zijn verdediging van belang kan zijn en de Gasunie onvoldoende aannemelijk heeft gemaakt dat dit op zwaarwegende bezwaren stuit. 3.4.3. Gelet op het voorgaande heeft [eiser] in beginsel recht op afgifte van en inzage in de gegevens op basis waarvan de Gasunie stelt dat [eiser] op 20 juli 2005 rond 15.00 uur in Amsterdam vanuit een internetcafé de bewuste mail verzonden heeft.

3.5. Het vorenomschreven recht op afgifte en is echter niet absoluut. Aan de hand van de door de Gasunie gevoerde verweren moet worden bezien of er in dit concrete geval een uitzondering op het recht op afgifte dan wel inzage moet worden gemaakt.

3.5.1. De Gasunie heeft zich op het standpunt gesteld dat aan haar op grond van artikel 43 van de Wbp een beroep op het verschoningsrecht toekomt. De rechtbank overweegt hieromtrent het volgende. In rechtsoverweging 3.4.1. is reeds overwogen dat de Wbp als uitgangspunt hanteert dat een ieder recht heeft op inzage in de persoonsgegevens die worden verwerkt. Het verstrekken van informatie en het verschaffen van inzage kan op grond van artikel 43 Wbp slechts geweigerd worden indien dit noodzakelijk is in het belang van

- (a)de veiligheid van de staat,
- (b)de voorkoming, opsporing en vervolging van strafbare feiten,
- (c)gewichtige economische en financiële belangen van de staat en andere openbare lichamen,
- (d)het toezicht op de naleving van wettelijke voorschriften die zijn gesteld ten behoeve van de belangen bedoeld onder b en c of
- (e)de bescherming van de betrokkene of van de rechten en vrijheden van anderen.

De Gasunie heeft een beroep gedaan op de onder (e) genoemde uitzonderings situatie. Ter onderbouwing hiervan heeft zij slechts gesteld dat de bescherming van de betrokkenen of van de rechten en vrijheden van anderen het achterwege laten van inzage eist in dit geval. Dit is naar het oordeel van de rechtbank onvoldoende. De Gasunie had voor een geslaagd beroep op vorennoemde uitzonderingssituatie in ieder geval met feiten en omstandigheden moeten onderbouwen waarom de bescherming van betrokkenen of de bescherming van rechten en vrijheden van anderen in dit geval moet prevaleren boven het recht op inzage van [eiser]. Nu de Gasunie dit heeft nagelaten, zal de rechtbank het verweer als niet, danwel onvoldoende onderbouwd verwerpen. Gelet op bovenstaande overwegingen is de rechtbank van oordeel dat de Gasunie in deze zaak geen beroep toekomt op het bepaalde in artikel 43, onder e Wbp.

3.5.2. Daarnaast heeft de Gasunie aangevoerd dat haar op grond van de Privacygedragscode een verschoningsrecht toekomt. Daargelaten de vraag of de Gasunie in

het onderhavige geval gebonden is aan deze code — hetgeen door [eiser] wordt betwist — is de rechtbank van oordeel dat dit verweer niet kan slagen voor zover betrekking hebbend op de gegevens die onder de Wbp vallen nu in de Privacygedragscode dezelfde uitgangspunten en uitzonderingssituaties worden gehanteerd als in de Wbp. De rechtbank zal dit verweer dan ook, onder verwijzing naar de overwegingen zoals opgenomen onder 3.5.1., in zoverre passeren. Voor zover het gaat om de gegevens waarop de Wbp niet van toepassing is heeft de Gasunie niet dan wel onvoldoende concreet gemaakt dat er belangen zijn die zich tegen de bekendmaking van de gegevens verzetten.

3.5.3. Ook heeft de Gasunie een beroep gedaan op de geheimhoudingsplicht die voortvloeit uit artikel 13 van de Wpbr. De rechtbank overweegt dat in dit artikel is bepaald dat een ieder die werkzaam is voor een beveiligingsorganisatie verplicht is tot geheimhouding van vertrouwelijke gegevens en dat op dit beginsel een uitzondering wordt gemaakt voor de gevallen waarin enig wettelijk voorschrift hem tot bekendmaking verplicht. Dat de Gasunie een eigen beveiligingsorganisatie heeft is niet betwist. Onder 3.4.3. heeft de rechtbank reeds overwogen dat [eiser] op grond van de Wbp recht heeft op afgifte van en inzage in de gegevens waaruit blijkt dat hij op de bewuste dag in Amsterdam was. Derhalve is met betrekking tot deze gegevens de in artikel 13 neergelegde uitzondering van toepassing. Voorts overweegt de rechtbank dat door de Gasunie niet is onderbouwd dat het bij de IP- en NAWgegevens met betrekking tot het internetcafé om vertrouwelijke gegevens gaat. De rechtbank verwijst met betrekking tot dit laatste naar rechtsoverweging 3.4.2..

3.5.4. Tevens heeft de Gasunie aangevoerd dat zij in dit geval een zwaarwegend belang heeft om geen gegevens te verstrekken, omdat daardoor het bedrijfsbelang, met name het preventieve en repressieve beveiligingssysteem, te zeer in het gedrang zou komen. Nu de Gasunie op geen enkele wijze heeft aangetoond, dan wel inzichtelijk heeft gemaakt waarom het verstrekken van de gevraagde informatie er in dit geval toe zal leiden dat, of op welke manier, zij in haar (beveiligings)belangen zal worden geschaad, ziet de rechtbank geen aanleiding om aan te nemen dat in dit geval sprake is van een gewichtige reden om niet aan de afgifte- dan wel inzageverplichting te voldoen. De rechtbank zal het verweer van de Gasunie als dan ook als onvoldoende onderbouwd verwerpen. Ook overigens bieden de ongemotiveerde stellingen van de Gasunie naar het oordeel van de rechtbank geen aanknopingspunten om de belangen van de Gasunie te laten prevaleren boven het belang van [eiser] bij inzage in de gevorderde informatie.

3.5.5. De door de Gasunie ingenomen stelling dat de raadvrouw van [eiser], mr. Van der Veen, tijdens het voorlopig getuigenverhoor heeft aangegeven genoeg te nemen met een beperking in de mogelijkheden van de Gasunie om informatie te verstrekken waardoor het belang bij, dan wel het recht op afgifte dan wel inzage is komen te vervallen, kan naar het oordeel van de rechtbank niet slagen. Deze uitslating moet slechts worden gezien als het akkoord gaan met beëindiging van

het getuigenverhoor en hieraan kunnen verder geen conclusies worden verbonden.

3.5.6. Met betrekking tot het (eerst ter comparitie gedane) aanbod van de Gasunie om, indien zou worden aangenomen dat de Gasunie verplicht zou kunnen worden informatie omtrent de bron en dergelijke te verstrekken, deze informatie aan de rechter voor te leggen zonder dat [eiser] hiervan kennis neemt, overweegt de rechtbank als volgt. De Gasunie heeft zoals hiervoor reeds is overwogen, op geen enkele wijze onderbouwd op welke gronden de door [eiser] gevorderde informatie als dusdanig vertrouwelijk moet worden aangemerkt dat deze niet aan [eiser] kunnen worden overgelegd. De rechtbank ziet, nu er geen sprake is van een gewichtige reden, geen aanleiding om overeenkomstig voornoemd aanbod te handelen.

3.6. Gelet op het voorgaande is de rechtbank van oordeel dat al hetgeen de Gasunie naar voren heeft gebracht geen aanleiding is een uitzondering te maken op het recht op afgifte en inzage in de door [eiser] gevorderde gegevens. Derhalve zal de vordering tot afgifte van en inzage in deze gegevens worden toegewezen. De rechtbank is van oordeel dat gelet op de houding die de Gasunie gedurende de procedure heeft aangenomen het opleggen van een dwangsom noodzakelijk is. De rechtbank zal aan de dwangsom een maximum verbinden, zoals in het dictum vermeld. Met betrekking tot de gevorderde verklaringen voor recht.

3.7. [eiser] heeft gevorderd dat, indien komt vast te staan dat de Gasunie over informatie beschikt waaruit blijkt dat [eiser] op 20 juli 2005 vanuit een internetcafé in Amsterdam een e-mail heeft verzonden aan het voltallige personeel van de automatiseringsafdeling, voor recht wordt verklaard dat de Gasunie onrechtmatig heeft gehandeld door op niet toegestane wijze informatie over [eiser] te verzamelen. Daarnaast heeft [eiser] gevorderd dat, indien vast komt te staan dat de Gasunie niet over informatie beschikt waaruit blijkt dat [eiser] voornoemde e-mail heeft verzonden, voor recht wordt verklaard dat de Gasunie onrechtmatig heeft gehandeld door [eiser] op basis van onjuiste gronden uit zijn functie te ontheffen.

3.8. De rechtbank overweegt dat thans niet duidelijk is dat de Gasunie onrechtmatig heeft gehandeld, laat staan dat duidelijk is waaruit het onrechtmatig handelen zou bestaan. Gelet op het voorgaande zal de rechtbank de vorderingen van [eiser] voor zover deze betrekking hebben op de gevorderde verklaringen voor recht afwijzen.

3.9. De Gasunie zal als de in het ongelijk gestelde partij in de proceskosten worden veroordeeld. De kosten aan de zijde van [eiser] worden begroot op:

—dagvaarding EUR 84,31

—vast recht 251,00

—salaris advocaat 1.920,00 (5,0 punten × tarief EUR 384,00)

Totaal EUR 2.255,31

4. De beslissing

De rechtbank:

4.1. Verklaart [eiser] niet-ontvankelijk in zijn vordering voor zover deze betrekking heeft op het overleggen van de op 20 juli 2005 verzonden e-mail,

4.2. Veroordeelt de Gasunie om binnen veertien dagen na betekening van het onderhavige vonnis aan [eiser] de gegevens over te leggen dan wel hem inzage te geven in de gegevens op basis waarvan de Gasunie stelt dat [eiser] op 20 juli 2005 rond 15.00 uur in Amsterdam vanuit een internetcafé een e-mail heeft gestuurd aan het voltallige personeel van de automatiseringafdeling van de Gasunie, een en ander met inachtneming van hetgeen overwogen is in rechtsoverwegingen 3.4.1. en 3.4.2.,

4.3. Veroordeelt de Gasunie om binnen veertien dagen na betekening van onderhavig vonnis aan [eiser] schriftelijk informatie te verstrekken over de herkomst van de onder 4.2. genoemde gegevens, alsmede over de wijze waarop deze gegevens zijn verkregen,

4.4. Bepaalt dat de Gasunie voor iedere dag dat zij in strijd handelt met het onder 4.2. en 4.3. bepaalde, aan [eiser] een dwangsom verbeurt van EUR 2.500,00 per dag, tot een maximum van EUR 50.000,00,

4.5. Veroordeelt de Gasunie in de proceskosten, aan de zijde van [eiser] tot op heden begroot op EUR 2.255,31,

4.6. Verklaart dit vonnis tot zover uitvoerbaar bij voorraad,

4.7. Wijst het meer of anders gevorderde af.

Dit vonnis is gewezen door mr. M. Griffioen en in het openbaar uitgesproken op 9 december 2009.
